

Ganzenmelkers en Scharenslijpers

Net als bij vele buurdorpen het geval is, was er ook tussen Katwijk en Linden (tot 1942 behorend tot één gemeente Linden) van oudsher sprake van een gezonde rivaliteit. Dorpen hadden geuzennamen, welke nog altijd doorklinken in de hedendaagse Carnavalsnamen. De rivaliteit tussen de Scheresliepers en de Ganzen uitte zich ook vóór de oorlog (toen we de Carnaval in de huidige vorm nog niet kenden) in spot en humor, een gezochte aanleiding om te beklinken in een gezellig samenzijn.

Een soort van Carnavalsgevoel avant la lettre, het leven moet nu eenmaal op z'n tijd worden gerelativeerd. Ook toen al! Katwijk en Linden zijn gelukkig altijd goede burens gebleven die in tijden van nood voor elkaar klaar stonden. En zo hoort het.

“Dat er in de gemeenteraad en ook daarbuiten eens iets tussen Katwijk en Linden scheef liep, werd over het algemeen humoristisch opgenomen. De Ganzenmelkers (uit Linden) en de Scharenslijpers (uit Katwijk) waren niet zo overgevoelig voor elkaars speldenprikken.

De raad van de gemeente Linden pleegde in een café te vergaderen en men zat daar niet op een droogje, al vindt men dat vandaag de dag misschien vreemd. Een der heren raadsleden kwam steeds als alle heren al om de groene tafel waren geschaard met elk z'n glaasje voor zich.

De laatst aangekomene controleerde met z'n ogen de tafel en bestelde dan steeds een consumptie die geen der anderen voor zich had. Toen dit enige malen was voorgevallen namen zowel de burgemeester als de raadsleden allen verschillende dranken. Men zag er bier naast koffie, thee naast cognac en brandewijn. Toen de laatkomer binnen kwam, keek hij eens kritisch rond en zei: “Vandaag kan ik niets gebruiken”!

Zo gebeurde het ook dat enige Katwijkse jongelui een dode gans vonden die bij een jacht was aangeschoten. Prompt togen de Katwijkse jongelui de daarop volgende zondag na de Hoogmis met het vrachtje naar Linden en deponeerden het kadaver, dat al niet zo fris meer was, in café ‘Het Kanon’ op tafel. Op humoristische en sarcastische wijze werd over de mooie eigenschappen van de dode vogel gesproken. Ieder deed er het zijne toe van de ene en ook van de andere zijde. Dit alles, zoals men toen zei, onder een borrel. Tegen de middag vertrokken de heren met achterlating van de gans. Met grote spoed werd een tegenoffensief ingezet en enige uren later arriveerde te Katwijk een keurige troep Lindense ruiters en elk paard had een schaar in de versierde staart. Het spelletje van dezelfde morgen te Linden werd in de middag te Katwijk voortgezet. De belangstelling ook op straat was groot.

Van handtastelijkheden van personen uit beide dorpen hebben we nooit gehoord, al bleek er wel eens groot verschil van opvatting te bestaan. Vooral bij hoge waterstanden kwam dit nog al eens tot uiting.

In tijd van nood en bij feestelijke gelegenheden waren beide dorpen één. Dit bleek bijvoorbeeld bij de watersnood in 1926 toen een groot gedeelte van Katwijk onder water stond. Bij feestelijkheden toen bijvoorbeeld burgemeester Van de Mortel zijn 25-jarig ambtsjubileum vierde op 7 oktober 1937 en toen op 10 mei 1940 alle inwoners van Katwijk met hun pastoor in hun midden naar Linden evacueerden, waar velen van hen genoodzaakt waren geruime tijd te verblijven omdat hun woning reeds was verwoest.

Dan werd steeds bewezen dat het verschil toch niet zo diep zat. 't Zat maar buitenom.

En met de oprichting van de R.K. voetbalvereniging ‘Sport Is Ons Leven’ (SIOL) in 1945 werd ook in sportieve zin de verbintenis tussen Katwijk en Linden een feit.” *Dit jaar 75 jaar geleden!*

(Uit het boek Linden Groot en Klein, samengesteld door Angeline van der Donk en Antoon Donkers)